

Biograf láska

Hana Zagorová

V nároží, v reklamách křiklavých neonů
a nad tím zas ta vůně benzínu
bister snů včerejších, déšť na střeších.
Pojďme dál, všude svět diskoték, salónů
a večer jako tůně na řasách,
očích i dlaních tvých, za deset pět.

Na mém předměstí je biograf láska, půjdem tam,
je biograf láska, patří k nám ty filmy o štěstí.
Na mém předměstí je biograf láska s modrou tmou,
je biograf láska a v něm jsou jen filmy o štěstí.
Můžem si lhát pod plátnem stříbrným,
můžem se smát až zhasnou v sále,
můžeš, co chceš, není to krásné snad říkat, jak máš mě rád,
kdy si jen vzpomeneš, co já ti můžu víc dát.

Páteční večer v nás v košilích džínových,
spí ještě milování, čas je čas,
vypni už tranzistor, jsme tady zas.
Tady jen horký dech, země her stínových,
ty nade mnou se skláníš, nemáš hlas,
svítí jen semafor na přejezdech.

Na mém předměstí je biograf láska, půjdem tam,
je biograf láska, patří k nám ty filmy o štěstí.
Na mém předměstí je biograf láska s modrou tmou,
je biograf láska a v něm jsou jen filmy o štěstí.
Můžem si lhát pod plátnem stříbrným,
můžem se smát až zhasnou v sále,
můžeš, co chceš, není to krásné snad říkat, jak máš mě rád,
kdy si jen vzpomeneš, co já ti můžu víc dát.